

216

עֶשֶׂר שָׁנִים לְמוֹתוֹ שֶׁל לְוֵי אֶשְׁכּוֹל ז"ל

ביום רביעי, ח' באדר, זמלאו עֶשֶׂר שנים למוותו של לוי אשכול ז"ל, שהיה ראש-הממשלה השלישי של ישראל. אשכול כיהן כראש-ממשלה כארבע שנים. לפני כן מילא תפקידים חשובים בהסתדרות העובדים, בסוכנות היהודית ובממשלה, שבה כיהן בתפקיד שר-האוצר.

אשכול היה איש עממי, אוהב חברה, ידיד טוב ובעל חוש-הומור. כשרונו היה בעיקר בתחום הכלכלי, בהקמת מפעלים ובגיוס כספים. הוא לא היה מנהיג היכול להלהיב קהל ולסחוף (לסחוב) את ריו המונים. רצה הגורל, ולוי אשכול נבחר לתפקיד ראש-הממשלה לאחר שגן-גוריון התפטר מתפקידו. קשה היה "להינגס לנעליו" של מנהיג גדול ובעל השפעה חזקה כמו גן-גוריון, מה גם שאשכול היה שונה לגמרי באופיו מן "הגןן". הפול (פולם) חיבבו את אשכול, אך לפעמים לא היה העם שבע-רצון ממנהיגותו, והוא היה נושא לבדיחות רבות. במיוחד גבר הרוגז לפני מלחמת ששת-הימים בשנת 1967, כאשר הגיעו ידיעות שהצבא המצרי מתכונן להתקפה. ישראל לא עשתה דבר, אלא המתינה (חיקטה) בסבלנות. בגלל הלחץ הציבורי מינה אשכול את משה דיין לשר-הביטחון, ודיין הוביל את צה"ל לניצחון מזהיר על המצרים.

"היו שני לוי אשכול — האחד שהציבור הכיר, והשני שהפירו האנשים שעבדו אמו", כך מספרים היום מכריו, שהעריכו אותו מאוד. הוא נהג לבדוק כל נושא ביסודיות, ורק אחר-כך להחליט. משום כך חשב הציבור שאשכול אינו מסוגל להחליט. רק אחרי מותו התגלה התפקיד החשוב שמילא אשכול בהיסטוריה של המדינה ובחזיון של צה"ל.

ביום חמישי, 8 במארס, בשעה 21.30, חשדד הטלוויזיה תוכנית לזכרו של לוי אשכול. נראה בה פרקים מחייו ונשמע את דבריהם של אנשים שהפירו אותו ועבדו אמו.